

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12889/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Часлав Недељковић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 43/23 од 17.01.2023. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 43/23 од 17.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 43/23 од 17.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 150/19 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето грађевинско земљиште уписано у лист непокретности .. КО ... и то део од кп бр. .. у површини од 2 а 11 м² у износу од 200.450,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу као ранијем власнику на име накнаде за предметну парцелу ближе описану у ставу првом изреке решења исплати 200.450,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде трошкова ванпарничног поступка исплати 129.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 43/23 од 17.01.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеним применом члана 404. ЗПП.

Побијаним другостепеним решењем правноснажно је одлучено о накнади за земљиште, у складу са стварним статусом земљишта као грађевинско земљиште, експроприсано решењем од 29.07.2019. године, ради изградње дела ауто-пута Е-761, Појате-Прељина, деоница Крушевац (Кошеви) у корист Републике Србије. Висина накнаде одређена је на основу налаза вештака. Ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС”, број 98/2013), дакле, пре експропријације, предметна катастарска парцела је променила намену и постала грађевинско земљиште на основу члана 82. Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18) без обзира што та промена намене и статуса земљишта, пропустом органа управе, није проведена у катастру.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепена решења у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Позивање на одлуке Врховног касационог суда (решења Рев 3186/2017 од 27.04.2018.године и Рев 4653/2018 од 23.01.2019.године) не оправдавају потребу за уједначавањем судске праксе. У означеним одлукама изражен је став да накнадне промене земљишта које су настале након доношења решења о експропријацији нису од значаја. Тај став се у овом случају не може применити јер је земљиште које је експроприсано постало грађевинско земљиште на основу планског акта донетог пре извршене експропријације. Није потребно ни ново тумачење члана 42. став 2. Закона о експропријацији. Према тој одредби, процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза на пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду садржину члана 136. Закона о ванпарничном поступку. Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13, ... 10/23), у вези члана 30 став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП ("Сл. гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, "Сл. гласник РС", бр. 46/95, 18/05, ... 14/22), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ради се о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, па је ревизија према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Списи предмета Градске управе Крушевца број 465-1222/19 достављени су суду ради одређивања накнаде 25.11.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 200.450,00 динара.

Имајући у виду да је реч о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, у коме вредност побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**